

Gängen och polisen

Neuding och Kjöllér
visar hur det är

En tredje artikel kring den liberala framtiden blir en bokanmälan, inte av en utan av två böcker. Hans Bergström har läst Paulina Neuding och Hanne Kjöllér. Här delar han sina tankar kring ett, tyvärr, ständigt aktuellt ämne utifrån deras analyser.

ALLA VET ATT gängen förstör Sverige och att polisen fungerar illa. Så vad kan två nya böcker tillföra? Mycket, visar det sig, när de är skrivna av Paulina Neuding och Hanne Kjöllér.

Neuding och Kjöllér är båda opinionsjournalister, numera mest med ledarsidan i Svenska Dagbladet som

forum, med den ovanliga egenskapen att samtidigt vara grävande reportrar. De har förnyat ledarskribentens roll genom att ofta också utföra den noggranna undersökning av verkligheten som nyhetsredaktionerna borde ha stått för.

Paulina Neuding gjorde sig känd för på egen hand skapa uppmärksamhet

kring vad som pågick av störningar på landets bibliotek. Det officiella Sverige vågade varken erkänna problemet eller agera. Med boken *Igår kväll i Sverige* har Neuding samlat och utvecklat många skakande berättelser från verkligheten, drivna av ett 40-tal kriminella klaner. Den svenska undfallenhet är skrämmande påtaglig, den som gjort det möjligt för gängen att ta över.

”Sverige”, konstaterar Neuding, ”har ett väldokumenterat problem med ynglingar och män, särskilt från utsatta områden, som på olika sätt betar sig antisocialt, hotfullt och aggressivt i offentligheten. Inte minst mot boende i sina egna bostadsområden. Problemet spänner från stöddighet till grov våldsbrottslighet.”

Bokens stora styrka är att den lämnar läsaren med en helt annan tolknings-

Gängvåldet rör sig i grunden om en alternativ maktordning, präglad av machokultur och en extrem upptagenhet vid hedersbegrepp hämtade från andra samhällen än det svenska.

ram än den gängse socialpolitiska i Sverige. Det paradigm, det fönster, genom vilket verkligheten ses är avgörande för hur problem tolkas och åtgärder formas. Gängvåldet rör sig i grunden om en alternativ maktordning, präglad av machokultur och en extrem upptagenhet vid hedersbegrepp hämtade från andra samhällen än det svenska. Gängens hårdföra unga män ställer sig utanför såväl svensk demokrati, med dess tilltro till en legitim statsmakt, som den patriarkala äldreauktoriteten i de länder de kommer ifrån.

Den som inte förstår att det är en kamp om dominans, har inte förstått någonting och kan inte lösa någonting. Detta handlar inte om socialpolitik utan om ockuperade zoner.

Neuding har från vänster kritiserats för att hon inte anvisar lösningar. Men att ändra ett paradigm, för rätt förståelse av problemet, är en insats stor nog, och den uppnår Neuding med sin bok. Låt mig lägga till att det är anspråksfullt av de sju partier och de massmedier som tillsammans har åstadkommit denna katastrof för Sverige att efteråt komma och kritisera oss som tidigt varnade för den förda politiken för att inte ha visat hur man ska "lösa" konsekvenserna. Det finns epoker som rubbar så mycket av fundamenten av ett tidigare samhälle att det faktiskt inte finns någon återvändo. Att blunda för en sådan realitet innebär att man fortsätter med "lösningar" som enbart är symboliska, byggda på en fiktion.

Hanne Kjoller, med sin nya bok *Polis – Så funkar det (inte)*, pekar dock framåt mot något som kan göras.

Kjollers beskrivning av den svenska polisens tillkortakommanden är förvisso lika ärligt dystert som Neudings av migrationspolitiken. Vi känner igen den från tunga rapporter från Riksrevisionen och Brottsförebyggande rådet. En förstärkning av polisorganisationen med 15 000 man under 2000-talet, en ökning om 64 procent, har inte lett till någonting. Andelen uppklarade brott har fortsatt minska. Affärsinnehavare slutar anmäla även allvarliga

brott, då de vet att det ändå inte görs någon utredning som leder till åtal. Även lättlösta fall blir liggande. Ja, det är problem redan att kunna anmäla brott, med de nya digitala systemen. Varje svensk vet att sådant som inbrott sällan leder till utredning från polisen. Redan denna vetskap ger stor förtro-

endeskada för svensk demokrati.

Genom att i över tusen fall per år ropa "särskild händelse" kan den centrala organisationen dra bort lokalpoliser från den ordningspolis som borde vara kärnan i polisorganisationen. Byråkratiseringen av polisen är total, bland annat driven av den falska föreställningen att gott omdöme hos lokalt ansvariga team kan ersättas av en ofantlig mängd formulär och direktiv ovanifrån. Få poliser vill arbeta i den lokala organisationen när den inte fungerar.

Ulf Boström i Göteborg, en erkänt erfaren polisman som kallats "den siste närpolisen", har försökt få till stånd ett försök i något bostadsområde som Hammarkullen med en verkligt närvarande polis. Försöket skulle bygga på en mobilisering av nys pensionerade poliser tillsammans med vakter, i en genomtänkt organisation för lokal närvaro. Inget intresse finns hos polisledning för att ens försöka.

Det existerar en bevisligen framgångsrik strategi, som bär namnet New York-modellen. Genom stark och fysiskt påtaglig närvaro av polismän i den lokala miljön markerar demokratin att den behärskar gatan. När människor får förtroende för detta, ger de också polisen förtroenden. Det gäller även affärsinnehavare och fastighetsbolag, som vet mycket och gärna delar med sig om de känner att det är meningsfullt. En sådan lokal ordningspolis ser vad som händer i det lilla, kan över tid samspela med familjer som i dag är skräckslagna av gängen, stoppa unga män innan de kommit för långt i brottskarriär.

Erfarenheten säger att sambandet mellan det till synes lilla och de stora skeendena är nära och starkt. Fångar man in små saker i lokalsamhället, kommer man ofta samtidigt på kedjor av större brott, sprängningar och bidragsbrott i miljardklassen. När polisen i New York började kontrollera biljettfusk i tunnelbanan och andra mindre brott, sänkte den samtidigt antalet mord med 70 procent!

År efter år har regeringar i sina regleringsbrev till Rikspolisstyrelsen gett direktiv om att resurser ska omfördelas till en kraftigt stärkt lokal ordningspolis, med egen förmåga att utreda i samspel med åklagare. Absolut ingenting har likväl hänt i den riktningen. Hela kulturen i dagens polisorganisation kämpar emot tanken på den lokala ordningspolisen som den drivande kärnan i verksamheten.

Jag skrev mycket om New York-modellen för polisarbete i Dagens Nyheter

i slutet på 1990-talet. Ett reformförsök gjordes, men illa genomfört, mitt i ett skede av stora besparingar, utan att sätta de bästa cheferna lokalt och utan det systematiska datastöd som är en central del av polisens framgång i New York.

Min slutsats har blivit att det är lika omöjligt att reformera den statliga polisen som det är att få Skolverket och de statliga lärarutbildningarna att ta avstånd från "progressivismen" i skolan.

Alternativet blir då att ge kommunerna stöd för att upprätta en kommunal ordningspolis. De lokala "borgmästarna" blir direkt ansvariga inför den egna befolkningen för ordningen i kommunen. Förr rikspolischefen Björn Eriksson är en av dem som kommit till samma slutsats.

Att säga som det är, att rycka slöjan av falska och insmickrande beskrivningar av verkligheten, kan vara väl så viktigt som att komma med "lösningar". Detta är vad Paulina Neuding och Hanne Kjöllér har gjort. De har därmed berett marken för verkliga reformer i stället för sken och symboler.

Hans Bergström
Docent i statsvetenskap, f d
chefredaktör för Dagens Nyheter

Paulina Neuding: "igår kväll i Sverige – reflektioner om en revolution" (Fri tanke förlag).

Hanne Kjöllér: "Polis – så funkade det (inte)" (Fri tanke förlag).

FRISINNAD

Nr 1 2026

TIDSKRIFT

En egen väg

Den frisinnade grunden En framtid för svensk liberalism

95 ÅR AV FRISINNADE TANKAR

**En personligt präglad, partipolitiskt
obunden, frisinnad tidskrift**

Grundad 1930 av Waldemar Svensson, Ljungkile

Utkommer med 6 nummer per år

Redaktör och ansvarig utgivare: Staffan Werme

Boängsgården Fällersta 510, 705 94 Örebro

Telefon: 070-694 20 20

Epost: wermes@mac.com

Biträdande redaktör: Annika Westh

Layout och tryck: Prinfo Welins,

E-post: info@prinflowelins.se

Annonser: Staffan Werme

Prenumeration: Per Hansson

Åbolidsringen 82, 553 10 Jönköping

E-post: per.hansson@liberal.se

Tidningens hemsida: www.frisinnadtidskrift.se

Tidningens facebook sida: Frisinnad Tidskrift

Twitter/X: FTidskrift

Prenumeration helår: 200:- kronor

Lösnummer: 40:- kronor

Bankgiro: 822-2150

**Om betalning sker via internet, var vänlig meddela namn
och utdelningsadress via e-post till:**

info@frisinnadtidskrift.se

Föreningen Frisinnad Tidskrifts styrelse:

Willhelm Sundman (ordförande), Per Hansson (kassör),

Gunnar Brådvik, Cristina Glad, Anders Johnson,

Lars Leijonborg, Carina Sandor, Oskar Örn,

Staffan Werme (redaktör), Annika Westh (bitr redaktör)